

Arbres de Catalunya : les coníferes

Generalitat de Catalunya
 Departament d'Agricultura,
 Ramaderia i Pesca
 Direcció General del Medi Natural

Les coníferes són arbres o arbusts del grup de les Gimnospermes. Es caracteritzen pel port quasi sempre cònic i regular. La gran majoria de les espècies tenen les fulles aciculars (largues, rígides i primes) i perennants. Presentment totes les coníferes arbòries autòctones de Catalunya, a més de les espècies introduïdes més abundants al nostre país: Pinassa, Pi negre, Pi roig i Teix.
 Les coníferes de Catalunya són recobertes de boscos de muntanya i són molt importants pel seu paper ecològic i paisatgístic. A més, són una bona part del seu patrimoni cultural i paisatgístic. L'arbre més abundant i representatiu del paisatge de Catalunya és el pi blanc, el qual és, en moltes comarques, gairebé l'única espècie arbòria que forma boscos (són coneguts amb el nom de pinetals).
 Les coníferes tenen una gran importància econòmica, ja que són les principals espècies productores de fusta i llenya al nostre país.
 A Catalunya, el teix és una espècie protegida.

Assemblar les fulles de coníferes és una operació senzilla. La recollida de fulles es fa generalment a la tardor, abans que comenci a caure la neu, i solen ser ja buides de líquid. Després cal assegurar-les perquè s'obrin i hom pugui separar les granes. És important assegurar-les perquè s'obren i hom pugui separar les granes.
 Els pins 2, 3 i 4 són espècies autòctones, però poden molt bé introduir-se durant un període de 10 anys després de la seva introducció. La recol·lecció és el cas del pi negre i el pi roig.
 La sembra es fa a finals d'hivern o a la primavera, segons l'espècie. Pot fer-se directament a la muntanya (per exemple, al pi pinyer, però cal tenir present que molts animals es mengen les granes), o bé al bosc. En aquest últim cas, el transplament es fa el primer o el segon hivern.
 Encara que la malicia de les coníferes acostien ser plantades a veïns, és millor i més segur fer el transplament arbo de terra, aleshores primer cal disposar la labor en un solc i la plantació definitiva serà més perniciosa, si s'indica, si no, les condicions ambientals adequades (pauca, clima, sol, etc.).

